

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218203850
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:7218203850.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Jozefa Angeloviča, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: C. L., W.. XX.XX.XXXX, M. F. R. XXXX/XX, XXX XX T., T. F. V. F. XXXX, XXX XX V. F., o zaplatenie 1.400,63 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 8Csp/101/2020-318 z 02. decembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch I. a III..
- II. Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou 23. apríla 2018 Okresnému súdu Košice II domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 1.400,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 135,50 eur od 12. mája 2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 129,47 eur od 10. júna 2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 143,98 eur od 10. júla 2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 110,77 eur od 11. augusta 2015 do zaplatenia a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 122,39 eur od 10. septembra 2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právna predchodkyňa obchodná spoločnosť L. M., E.. L.. ako poskytovateľ a žalovaný ako účastník uzatvorili 11. decembra 2014 zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ktorou sa jeho právna predchodkyňa zaviazala poskytovať účastníkovi elektronické komunikačné služby špecifikované v tejto zmluve a účastník sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté elektronické komunikačné služby cenu určenú v tejto zmluve a v Cenníku. Za poskytnuté elektronické komunikačné služby vystavila jeho právna predchodkyňa účastníkovi faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 155,30 eur s dátumom splatnosti 11. mája 2015, faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 134,47 eur s dátumom splatnosti 09. júna 2015, faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 153,77 eur s dátumom splatnosti 09. júla 2015, faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 115,77 eur s dátumom splatnosti 10. augusta 2015, faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 142,19 eur s dátumom splatnosti 09. septembra 2015 a faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 758,52 eur s dátumom splatnosti 09. marca 2016. Tieto faktúry účastník riadne a včas nezaplatil.

3. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.382,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 135,50 eur od 12. mája 2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 129,47 eur od 10. júna 2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy

127,19 eur od 10. júla 2015 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 110,77 eur od 11. augusta 2015 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 122,39 eur od 10. septembra 2015 do zaplataenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %.

4. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 písm. b), § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, § 2 písm. a) v znení účinnom do 30. apríla 2014, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 53 ods. 1, ods. 2, § 544 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Úroky z omeškania priznal súd žalobcovi podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že o tomto nároku žalobcu najskôr rozhodol Okresný súd Košice II platobným rozkazom, č. k. 13Csp/116/2018-159 z 23. mája 2018, ktorý bol na základe odporu žalovaného zrušený uznesením, č. k. 13Csp/116/2018-211 z 25. septembra 2019. Žalovaný v odpore vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Košice II, ako aj námietku premlčania. Zároveň tvrdil, že ani na jednej zmluve o poskytovaní verejných služieb nie je jeho podpis a že predmetné pohľadávky si mal žalobca uplatniť v konkurznom konaní vedenom na jeho majetok. Po postúpení veci Okresnému súdu Prešov súd nariadil vo veci pojednávanie a zistil, že právna predchodkyňa žalobcu a žalovaný uzatvorili 11. decembra 2014 zmluvy o poskytovaní verejných služieb a Dodatok č. 1 a Dodatok č. 2 k zmluve o poskytovaní verejných služieb, pričom predmetom zmluvy bola aktivácia programu služieb Q. D. W., predmetom Dodatku 1 bola aktivácia programu služieb Q. D. W. a poskytnutie zariadenia L. D. A. za akciovú kúpnu cenu 49,- eur a predmetom Dodatku č. 2 bola aktivácia programu služieb Q. D. W. a poskytnutie zariadenia L. D. A. Z. za akciovú kúpnu cenu 49,- eur. Zmluvné strany si v zmluve o poskytovaní verejných služieb pre prípad porušenia zmluvných povinností dojednali zmluvnú pokutu s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy. Základ bol stanovený na sumu 649,- eur pred Dodatok č. 1 a na sumu 510,- eur pred Dodatok č. 2 na dobu viazanosti 24 mesiacov. Žalovaný porušil povinnosť platiť za poskytnuté služby riadne a včas, v dôsledku čoho vznikol právnej predchodkyňi žalobcu nárok na zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta bola vypočítaná regresívnym spôsobom so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti. Právna predchodkyňa žalobcu ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili 21. júna 2017 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej boli pohľadávky právnej predchodkyne žalobcu voči žalovanému, a túto skutočnosť oznámila právna predchodkyňa žalobcu žalovanému listom z 05. októbra 2017. Žalobca listom z 09. apríla 2018 označeným ako „Pokus o zmier“ vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.637,11 eur. Žalobca si však žalobou voči žalovanému uplatnil na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 155,30 eur splatnej 11. mája 2015 len sumu 135,50 eur, ktorá predstavuje cenu poskytnutých služieb po odpočítaní sumy poplatku za obmedzenie služby pre neplatenie; na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 134,47 eur splatnej 09. júna 2015 len sumu 129,47 eur, ktorá predstavuje cenu poskytnutých služieb po odpočítaní sumy upomienky za oneskorenú platbu; na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 153,77 eur splatnej 09. júla 2015 len sumu 143,98 eur, ktorá predstavuje cenu poskytnutých služieb po odpočítaní sumy upomienky za oneskorenú platbu a poplatku za obmedzenie poskytovania služieb pre neplatenie; na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 115,77 eur splatnej 10. augusta 2015 len sumu 110,77 eur, ktorá predstavuje cenu poskytnutých služieb po odpočítaní sumy upomienky za oneskorenú platbu; na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 142,19 eur splatnej 09. septembra 2015 len sumu 122,39 eur, ktorá predstavuje cenu poskytnutých služieb po odpočítaní sumy poplatku za prerušenie poskytovania služieb pre neplatenie; na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 758,52 eur splatnej 09. marca 2016, celú fakturovanú sumu, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu za porušenie záväzku doby viazanosti.

6. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právna predchodkyňa žalobcu a žalovaný uzatvorili 11. decembra 2014 Dodatky k zmluvám o poskytovaní verejných služieb, v zmysle ktorých poskytla právna predchodkyňa žalobcu žalovanému dohodnuté služby. Zmluvné strany si dohodli zmluvnú pokutu za porušenie záväzku doby viazanosti s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania zmluvy. Pri stanovenej dobe viazanosti 24 mesiacov a základe zmluvnej pokuty vo výške 649,- eur, resp. 510,- eur bola žalovanému účtovaná suma 425,03 eur, resp. 333,49 eur, keďže k odpojeniu od

poskytovania služieb právna predchodkyňa žalobcu pristúpila po ôsmych mesiacoch od dojednaní predmetných zmlúv. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok bolo povinnosťou žalovaného riadne a včas uhrádzať fakturované sumy poskytnutých služieb. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaný nevyužíval telekomunikačné služby poskytované právnu predchodkyňou žalobcu v rozsahu vyúčtovanom faktúrami alebo, že by za tieto služby v lehote splatnosti zaplatil.

7. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že žalovaný v tomto konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že na zmluvách o poskytovaní verejných služieb, resp. ich dodatkoch sa nenachádza jeho podpis, nakoľko nepredložil súdu posudok grafológa ani vykonanie takéhoto dôkazu nenavrhol. V danom prípade ide o pohľadávku vzniknutú až po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného, pričom sa nejedná o pohľadávku proti podstate, a teda tu neexistuje prekážka, ktorá by bránila žalobcovi domáhať sa svojho práva na súde. Po zhodnotení vyššie uvedeného súd rozhodol v súlade s výrokovou časťou rozsudku a žalobcovi priznal náhradu za poskytnuté služby a uplatnené zmluvné pokuty v sume 1.382,82 eur. Súd zamietol žalobu v časti dlžnej sumy vyplývajúcej z faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 153,77 eur splatnej 09. júla 2015, od ktorej odpočítal sumu za zaslanie upomienok a poplatok za obmedzenie služby pre neplatenie. Pokiaľ si žalovaný dobrovoľne nesplnil povinnosť a žalobcovi neuhradil ani cenu poskytnutých služieb, dostal sa do omeškania, teda žalobca má nárok aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania. Okrem priznanej istiny bolo teda dôvodné vyhovieť žalobe aj v časti uplatneného úroku z omeškania. Úrok z omeškania súd priznal žalobcovi v zákonnej výške tak, ako si ho žalobca uplatnil, a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti jednotlivých faktúr.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ust. § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a s ohľadom na skutočnosť, že žalobca mal úspech v spore v rozsahu 99 % a neúspech v rozsahu 1 %, priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

9. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že proti rozsudku v časti výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.382,82 eur s príslušenstvom a výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, teda, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (odvolanie nepodal voči výroku ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá). Tvrdil, že uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn. 30K/17/2012 bol 11. mája 2013 vyhlásený konkurz na jeho majetok a konkurzné konanie stále prebieha, ako aj to, že predmetná pohľadávka vznikla ako následok vyhláseného konkurzu, v ktorom správca spravuje jeho hnutel'ný a nehnuteľný majetok a všetky jeho príjmy, a preto nevidí dôvod, prečo by si žalobca nemohol uplatniť svoju pohľadávku u správcu konkurznej podstaty. Súčasne poukázal na ustanovenie § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z ktorého podľa neho vyplýva, že žalobca si nesmie pohľadávku voči nemu uplatňovať na súde alebo prostredníctvom exekútora, len u správcu konkurznej podstaty. Na základe uvedených skutočností žalovaný žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a odporučil žalobcu, aby si uplatnil svoju pohľadávku u správcu konkurznej podstaty.

10. K žalovaným podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach a dôkazoch predložených v konaní a zastáva názor, že žalovaný v odvolaní neuviedol skutočností a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali jeho nárok na zaplatenie dlžnej sumy. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil.

11. K žalobcom podanému vyjadreniu sa písomne vyjadril žalovaný, pričom obsah tohto vyjadrenia bol totožný s obsahom ním podaného odvolania.

12. K žalovaným podanému vyjadreniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne uviedol, že v danom prípade ide o pohľadávku vzniknutú až po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného, pričom sa nejedná o pohľadávku proti podstate, a teda tu neexistuje prekážka, ktorá by bránila žalobcovi domáhať sa svojho práva na súde.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

17. K námietke existencie inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci § 365 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd poznamenáva, že predmetný odvolací dôvod predstavuje pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré nemožno subsumovať pod iné odvolacie dôvody a ktoré je spôsobilé vyvolať následok nesprávneho rozhodnutia vo veci.

18. Ak žalovaný v odvolaní argumentoval tým, že nevidí dôvod, prečo by si žalobca nemohol uplatniť svoju pohľadávku u správcu konkurznej podstaty a teda za pochybenie v procesnom postupe súdu považoval skutočnosť, že súd prvej inštancie neodporučil žalobcu, aby si uplatnil svoju pohľadávku u správcu konkurznej podstaty, odvolací súd zdôrazňuje, že práve takýmto postupom by došlo k pochybeniu v procesnom postupe súdu.

19. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného (ďalej len „ZKR“) pohľadávka, ktorá nie je pohľadávkou proti podstate, sa v konkurze uplatňuje prihláškou. Podľa § 28 ods. 2 ZKR prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu; v jednom rovnopise veriteľ doručí prihlášku aj na súd.

20. Podľa § 87 ods. 1 ZKR pohľadávky proti podstate sú pohľadávky proti všeobecnej podstate a pohľadávky proti oddelenej podstate.

Podľa § 87 ods. 2 ZKR pohľadávky proti všeobecnej podstate sú a uspokojujú sa zo všeobecnej podstaty v tomto poradí:

- a) náklady speňaženia všeobecnej podstaty, rozvrhu a odmena správcu,
- b) právo na vrátenie kaucie zloženej pri popretí pohľadávky veriteľom,
- c) náhrada nevyhnutných výdavkov správcu spojených s vedením konkurzného konania,
- d) výživné pre maloleté deti, na ktoré nárok vznikol po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený,
- e) náklady súvisiace so správou konkurznej podstaty a pohľadávky, ktoré vznikli v súvislosti s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, vrátane pohľadávok zo zmlúv uzavretých správcom, ak nie sú uvedené v horšom poradí,
- f) odmena likvidátora a zodpovedného zástupcu a náhrada nutných výdavkov za ich činnosť po vyhlásení konkurzu,
- g) mzda zamestnanca a ďalšie nároky zamestnanca z pracovnej zmluvy alebo z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru (ďalej len „pracovnoprávne nároky“), ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, v sume určenej správcom alebo

vyplývajúcej z dohody medzi zamestnancom a správcom, ktorému správca prideliuje prácu v súvislosti so správou konkurznej podstaty,

h) pracovnoprávne nároky zamestnanca, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, v sume určenej správcom alebo vyplývajúcej z dohody medzi zamestnancom a správcom, ktorému správca prideliuje prácu v súvislosti s prevádzkovaním podniku počas konkurzu,

i) pohľadávky na daniach, poplatkoch, clách, poistnom na zdravotné poistenie, poistnom na sociálne poistenie, príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie a príspevkoch na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, ak súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu,

j) pracovnoprávne nároky, na ktoré vznikol nárok po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, najviac vo výške štvornásobku životného minima mesačne za každý kalendárny mesiac trvania pracovnoprávneho vzťahu po vyhlásení konkurzu, vrátane kalendárneho mesiaca, v ktorom bol vyhlásený konkurz a kalendárneho mesiaca, v ktorom bol pracovnoprávny vzťah ukončený, pričom toto uspokojenie sa znižuje o plnenia poskytnuté podľa písmen g) a h),

k) pohľadávky na daniach, poplatkoch, clách, poistnom na zdravotné poistenie, poistnom na sociálne poistenie, príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie a príspevkoch na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, ak súvisia so správou a speňažovaním majetku,

l) pohľadávky na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu, ak ide o dávku poskytnutú zamestnancovi za jeho pracovnoprávne nároky, ktoré sú pohľadávkou proti podstate,

m) ostatné pohľadávky proti podstate, ktoré za pohľadávky proti podstate označuje tento zákon.

Podľa § 87 ods. 5 pohľadávky proti oddelenej podstate sú náklady podľa odseku 2, ak súvisia s oddelenou podstatou, pričom tieto sa uspokojujú z oddelenej podstaty v tomto istom poradí ako pohľadávky proti všeobecnej podstate. Ak náklady súvisiace s oddelenou podstatou súvisia aj s inou podstatou, tieto sa rozpočítajú medzi dotknuté podstaty pomerným spôsobom podľa súpisovej hodnoty majetku, s ktorým súvisia; ak už došlo k speňaženiu majetku, pri rozpočítaní nákladov medzi dotknuté podstaty sa vychádza z výťažku získaného speňažením majetku.

21. Z obsahu spisu má odvolací súd preukázané, že uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn. 30K/17/2012 z 3. mája 2013, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 89/2013 z 10. mája 2013 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz. Pohľadávka žalobcu uplatnená v tomto konaní vznikla v období od apríla 2015 do februára 2016, teda po vyhlásení konkurzu.

22. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd zdôrazňuje, že predmetná pohľadávka žalobcu v čase vyhlásenia konkurzu neexistovala, a preto si ju žalobca nemohol v konkurze uplatniť prihláškou v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu, resp. po uplynutí tejto základnej prihlasovacej lehoty. Zároveň však predmetnú pohľadávkou, aj napriek tomu, že vznikla po vyhlásení konkurzu, nemožno považovať za pohľadávkou proti podstate a v dôsledku toho ju uplatniť u správcu, a to z dôvodu, že nespĺňa ani jedno z kritérií ustanovených v § 87 ods. 2 ZKR.

23. Pokiaľ sa žalovaný s poukazom na § 47 ods. 5 ZKR domnieval, že žalobca si nesmie pohľadávkou voči nemu uplatňovať na súde alebo prostredníctvom exekútora, len u správcu konkurznej podstaty, odvolací súd konštatuje, že podľa tohto ustanovenia súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca. Súčasne v zmysle § 67 ods. 1 ZKR konkurzu podlieha majetok, ktorý patril úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu, majetok, ktorý úpadca nadobudol počas konkurzu, majetok, ktorý zabezpečuje úpadcove záväzky a iný majetok, ak to ustanovuje tento zákon. Predmetné súdne konanie sa však netýka majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, a teda žalobca postupoval správne, ak podal žalobu proti žalovanému ako fyzickej osobe, nie proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu (žalovaného) a to aj z nasledovných dôvodov. Hmotnoprávny základ pohľadávky ktorá je predmetom tohto konania nastal dva roky po vyhlásení konkurzu. Teda nebolo možné uplatniť si túto pohľadávkou žalobcom prihláškou do konkurzného konania. Zároveň predmetná pohľadávka nie je pohľadávkou proti podstate, keďže ju nemožno zaradiť do žiadnej z jednotlivých tried určených pre pohľadávky proti podstate. O pohľadávkou proti podstate sa nemôže jednať aj titulom taxatívneho výpočtu pohľadávok proti podstate v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Keďže správca je zodpovedný za uspokojenie pohľadávok proti podstate, nemôže ich po vyhlásení konkurzu vytvárať úpadca fyzická osoba, bez jeho vedomia a súhlasu. V takom prípade by nemal byť žalovaný správca úpadcu fyzickej osoby, len preto že je na neho

stále vyhlásený konkurz. Žalovaný ako fyzická osoba uzavrela zmluvu s operátorom mimo vedomia správcu sama. Dôvod pre neplatnosť takejto zmluvy odvolací súd nevzhladol z dôvodu, že nie celý majetok fyzickej osoby/úpadcu podlieha konkurzu (nezraziteľná časť mzdy správcom podľa exekučného poriadku) a s týmto majetkom môže úpadca/fyzická osoba nakladať podľa vlastného uváženia. Uvedený záver potvrdzuje aj úvaha o tom, aké postavenie, v prípade úspechu žalobcu v tomto spore, by teoreticky mal k takto vzniknutej pohľadávke správcu a skutočnosť, že úpadca ako fyzická osoba môže byť v následnom oddlžovacom konaní oddlžená iba od pohľadávok ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu. Z týchto dôvodov neobstojí odvolacia námietka žalovaného, že pohľadávka ktorá je predmetom tohto sporu vznikla ako následok vyhláseného konkurzu a žalobca mal prihlásiť svoju pohľadávku u správcu konkurznej podstaty.

24. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolanie žalovaného bolo vyhodnotené ako nedôvodné a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).